

Οικολογική δόμηση στην Αίγινα: μία άλλη επιλογή

“

Αξίζει να δούμε ένα σπίτι που χτίζεται στην Αίγινα, από τους ίδιους τους ιδιοκτήτες του, από ξύλο, αχυρόμπαλες, λάσπη και άχυρα, με ελάχιστη επιβάρυνση στο περιβάλλον και με χαμηλότερο κόστος από μία συμβατική οικοδομή.

Φωτογραφίες:
Ηλίας Μεσσίνας

Oικοδομή στην Αίγινα. Ο δρόμος έχει κλείσει από τις μπετονιέρες που φέρνουν το έτοιμο σκυρόδεμα ή μία μετά την άλλη. Τα διακόσια και πλέον κυβικά μπετόν θα χρειαστούν πολλές διαδρομές από τη μονάδα έτοιμου σκυροδέματος μέχρι το εργοτάξιο. Η πρέσα και η μπετονιέρα δουλεύουν ασταμάτητα. Ο ήχος των μηχανών και του δοντιού ξεκουφαίνουν. Η μυρωδιά καυσαερίων από τις μπετονιέρες και τις μηχανές μολύνουν την ατμόσφαιρα. Το κόστος μεγάλο για τον ιδιοκτήπο και το περιβάλλον.

Μία οικοδομή ευθύνεται για το 40% της κατανάλωσης ενέργειας παγκόσμια, ενώ η παραγωγή και μεταφορά των υλικών της οικοδομής, ευθύνονται για ένα μεγάλο μέρος της κατανάλωσης

ενέργειας στη βιομηχανία και τις μεταφορές. Η οικοδομή καταναλώνει το ένα έκτο των παγκόσμιων πόρων, το 16% του νερού και ευθύνεται για το 70% των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα! Είναι σαφές ότι ο τρόπος που χτίζουμε σήμερα έχει τεράστιες αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον.

Υπάρχει, όμως, εναλλακτική επιλογή; Αξίζει να δούμε ένα σπίτι που χτίζεται στην Αίγινα, από τους ίδιους τους ιδιοκτήτες του, από ξύλο, αχυρόμπαλες, λάσπη και άχυρα, με ελάχιστη επιβάρυνση στο περιβάλλον και με ελάχιστο κόστος από μία συμβατική οικοδομή.

Πέμπτη μεσημέρι. Περνώντας στη γεφυράκι της Σκοτεινής. Δίπλα στη γεφυράκι βλέπει πεταμένα μπάζα οικοδομής. Πλησιάζοντας από τον στενό χωματόδρομο βλέπω την οικοδομή, με τα γήινα

της χρώματα να χάνεται μέσα στο πανέμορφο τοπίο από βουνοπλαγιές και τη θάλασσα στον ορίζοντα. Μου έκανε εντύπωση ότι παρόλο που η οικοδομή ήταν ακόμη στο στάδιο της κατασκευής, δεν είδα τη συνηθισμένη φασαρία και σκόνη που χαρακτηρίζει τη περισσότερα εργοτάξια. Η οικοδομή αυτή γίνεται ελάχιστα αντιληπτή. Η μόνη φασαρία ήταν όταν έσκαψαν τα ριχά θεμέλια και έπεισε στην πλάκα του μπετόν. Μετά την πουχία επανήλθε. Ο περιβάλλον χώρος διαμορφώθηκε με πετρόχιτσες μάντρες από ντόπιο μάστορα και η ανέγερση του κτηρίου γίνεται σταδιακά από τους ιδιοκτήτες. Το κυρίως σπίτι δεν έχει ξεκινήσει - έχει πέσει μόνο την πλάκα μπετόν.

Έχει ξεκινήσει όμως το εργαστήριο δίπλα του, που είναι στη φάση της ανέγερσης. Δίπλα στην οικοδομή είδα ξυλεία, κεραμίδια σε παλέτες και άχυρα, χώμα και ένα κόσκινο. Γύρω της ο κύπος ήδη έχει φυτευτεί και η φύση δείχνει να επανέρχεται στην αρχική της κατάσταση.

Η οικοδομή, φαίνεται ημιτελής όμως ήδη χρησιμοποιείται. Εδώ η οικοδομή δεν είναι γεμάτη κινδύνους και χημικά, αλλά ένας χώρος ευχάριστος, που μοσχοβολάει από την ξυλεία από κυπαρίσια και τις αχυρόμπαλες. Ένας χώρος που τα παιδιά είναι ασφαλή και συμμετέχουν. Μάλιστα, μου είπαν με περηφάνεια, ότι τα δύο παιδιά βοήθησαν στο πρώτο χέρι λάσπης (το «πεταχτό»). Τη λάσπη την έφτιαξε ο ιδιοκτήπος, από το αμμώδες χώμα από το κτήμα, ανακατεμένο με ίση ποσότητα αργυλώδους χώματος από την Αίγινα, ψηλοκομμένο άχυρο και λινέλαιο. Τα υλικά είναι τόσο φυσικά που ό,τι περισσεύει το «πετάνε» στο κομπόστ, για να γίνει φυσικό λίγασμα!

Μιλώντας με τον ιδιοκτήπο έμαθα πολλά για την «εναλλακτική» δόμηση. Μου είπε τι κάνει για να

επιλέξει το κατάλληλο χώμα ώστε να μην ραγίσει ο σοβάς και να προστατέψει το άχυρο από την υγρασία. Ξαφνιάστηκε και ο ίδιος όταν μετά από μία δυνατή μπόρα, το πρώτο χέρι λάσπης που είχε σκεπάσει στις αχυρόμπαλες έμεινε ανεπάφο. Μου έδειξε πώς με το ασφαλτόπανο προστάτεψε τις αχυρόμπαλες από το νερό και την υγρασία. Μου είπε για τον μαραγκό που τους έφτιαξε το πατάρι, την πέργκολα και τη στέγη, ο οποίος κατασκευάζει βάρκες, με αποτέλεσμα οι λεπτομέρειες και η αισθητική της σκεπαστής βεράντας, του παταριού και των ζευκτών («ψαλιδιών») της στέγης να έχουν κάτι από την αισθητική των καϊκιών.

Φεύγοντας κοίταξα πίσω το αχυρόσπιτο της Αίγινας. Με είχε εντυπωσιάσει. Στο δρόμο σκεπτόμουν πώς τα σημερινά δεδομένα μας επιβάλλουν να αναθεωρήσουμε τις επιλογές που κάναμε μέχρι σήμερα διότι επιβαρύνουν αρνητικά το περιβάλλον. Είναι καιρός να «ελαφρύνουμε» το αποτύπωμά μας πάνω στον πλανήτη. Να κτίσουμε μικρότερα σπίτια. Να μαζέψουμε το - ολοένα λιγότερο - νερό της βροχής. Να κτίσουμε με φυσικά αντί για χημικά υλικά. Να φροντίσουμε αντί να πετάξουμε τα μπάζα μας στο περιβάλλον. Να εξοικονομήσουμε ενέργεια από λιγνίτη και εισαγόμενο πετρέλαιο και να αξιοποιήσουμε τον ήλιο και τον αέρα, που τόσο απλόχερα μας προσφέρει το κλίμα της Ελλάδας. Διότι, δεν είναι πλέον επιλογές «οικολόγων», αλλά αυτό που επιβάλλουν σε όλους μας οι κλιματικές αλλαγές του πλανήτη. Το «αχυρόσπιτο» της Αίγινας: με ελάχιστο κόστος για τον ιδιοκτήπο και το περιβάλλον, μπορεί να απολαύσει κανείς τη φυσική ομορφιά της Αίγινας, χωρίς να πρέπει να υποβαθμίσει το περιβάλλον. ☒

ΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΤΟΥ ΜΑΡΜΑΡΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΜΜ. ΧΑΖΑΝΔΡΟΥΛΗΣ

30 ΧΡΟΝΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΣΤΟ ΜΑΡΜΑΡΟ

ΚΑΙΤΟΡΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΜΑΡΜΑΡΟΥ

ΠΑΡΑΛΙΑΚΗ ΟΔΟΣ ΑΙΓΙΝΑΣ - ΣΟΥΒΑΛΑΣ ΑΙΓΙΝΑ

ΕΚΘΕΣΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

ΣΗΜΕΡΑ Η ΦΥΣΗ ΤΟ ΜΑΡΜΑΡΟ ΘΑ ΤΟ ΕΦΤΙΑΞΕ ΕΤΣΙ

FABBRICA MARMI E GRANITI TECHNOLOGICAL STONES